REPUBLIKA
SLOVENIJA
UPRAVNO
SODIŠČE

II U 313/2023-22

UPRAVNO SODIŠČE RS, ODDELEK V MARIBORU
ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA
sodišče v
dne 12.2.2025
Podpis pristojne sodne osebe:

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije, oddelek v Mariboru, je po višji sodnici Violeti Tručl,

v upravnem sporu tožeče stranke: , Maribor zoper toženo stranko: **REPUBLIKA SLOVENIJA,** ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Ljubljana,

ob sodelovanju stranke z interesom: **SŽ – Potniški promet d.o.o.,** Kolodvorska ulica 11, Ljubljana,

zaradi **dostopa do informacij javnega značaja,**

o **tožbi** zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-245/2023/5 z dne 26. 9. 2023,

po 12. februarja 2025 opravljeni javni glavni obravnavi istega dne

RAZSODILO:

I. Tožbi se ugodi. Odločba Informacijskega pooblaščenca št. 090-245/2023/5 z dne 26. 9. 2023 se odpravi in se zadeva vrne istemu organu v ponovni postopek.

II. Tožena stranka je dolžna tožeči stranki povrniti stroške tega postopka v znesku 25,00 € v roku 15 dni od vročitve te sodbe, od poteka tega roka dalje do plačila z zakonskimi zamudnimi obrestmi.

OBRAZLOŽITEV:

1. Z izpodbijano odločbo je tožena stranka zavrnila pritožbo tožeče stranke zoper odločbo družbe Slovenske železnice – potniški promet, družba za opravljanje prevoza potnikov v notranjem in mednarodnem železniškem prometu, d.o.o. št. 108-2/2022-61, signatura 170.0 z dne 19. 7. 2023.

2. Z navedeno odločbo je ta družba, to je organ, zahtevo tožeče stranke za ponovno uporabo informacij javnega značaja in sicer podatkov o kompozicijah vseh aktivnih vlakov za tekoči dan zavrnila. V obrazložitvi navaja, da je pristojna za reševanje tožnikove zahteve, da se zahteva nanaša na njeno delovno področje in da je izpolnjen tudi kriterij materializirane oblike, saj informacija obstaja v obliki, ki omogoča priklic. Tožnik zahteva ponovno uporabo dinamičnih podatkov, kar ureja Zakon o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ) v 10.č členu. Organ ugotavlja, da posredovanje zahtevanih podatkov na način, kot ga zahteva prosilec, v danem trenutku ni mogoče. Aplikacija Upravljanje potniškega prometa (v nadaljevanju UPP), preko katere organ upravlja zahtevane podatke, je zasnovana tako, da poda informacijo o sestavi/kompoziciji vlaka s trenutkom aktivacije vlaka (v trenutku, ko se garnitura priklopi na lokomotivo, kadar gre za vlake, ki vozijo v vagonski sestavi), običajno le nekaj minut pred začetkom vožnje in vse do trenutka, ko vlak vožnjo konča. Niso pa na voljo podatki o kompozicijah še neaktivnih vlakov za tekoči dan. Organ je za vzpostavitev in vzdrževanje aplikacije UPP sklenil pogodbo, saj ne razpolaga z ustreznim tehničnim znanjem in kadrom. Prav tako ne more samostojno izvesti potrebnega programa oziroma aplikativnega vmesnika, ki bi omogočal samostojni dostop do zahtevanih ažurnih podatkov o kompozicijah aktivnih vlakov na tekoči dan, kot to zahteva prosilec.

3. Tožnikovo pritožbo zoper to odločbo je tožena stranka kot neutemeljeno zavrnila. V izpodbijani odločbi ugotavlja, da ni sporno, da je organ pristojen, da v skladu z ZDIJZ odloča o zahtevi prosilca, saj mora v okviru izvajanja obvezne gospodarske

javne službe prevoza potnikov v notranjem in čezmejnem regijskem železniškem prometu zagotavljati tudi vozni park, na kar se prosilčeva zahteva nanaša. Sporno pa je, ali organ z zahtevanimi podatki razpolaga oziroma ali bi bil organ dolžan v skladu z določbo 10.č člena in določbo 5. člena ZDIJZ prosilcu omogočiti ponovno uporabo zahtevanih podatkov.

4. Za razjasnitev dejanskega stanja je Informacijski pooblaščenec na podlagi 11. člena Zakona o Informacijskem pooblaščencu (v nadaljevanju ZInfP) izvedel ogled brez prisotnosti strank v pravni teoriji poznan kot ogled *in camera*. Na tem ogledu je organ glede tega, na kakšen način v UPP zabeleži podatek o kompoziciji aktivnega vlaka, pojasnil, da se to v sistem vnese s pomočjo več deležnikov. Številke kompozicije označuje s številkami garnitur, vsako vozilo oziroma vsak del vozila pa ima svojo UIC številko. Pri tem je Informacijski pooblaščenec vpogledal v dispečerskem centru organa, na kakšen način se garniture beležijo v UPP. Ugotovljeno je bilo, da se v sistemu ne beležijo celotne UIC številke ampak le del UIC številke pogonskega vozila.

5. Razen tega je bilo na ogledu *in camera* ugotovljeno, da se, ko se določena vlakovna garnitura določi, da gre na pot, nekaj minut pred odhodom vnese številka vlaka iz voznega reda in številka garniture. Določi se tudi številka strojevodje. Vse to izvede dispečer. V naslednji fazi podatke vnaša infrastruktura oziroma prometnik, ko vozilo zapušča postajo. V to je vključenih več družb in več njihovih zaposlenih. Ti podatki se shranijo v sistem UPP.

6. Ob ogledu *in camera* je bilo iz UPP sistema, kamor je vpogledala tožena stranka, razvidno, da dispečer vnese posamezno garnituro v sistem, ko je ta pripravljena, da gre na pot. Navedene podatke dispečer prejme v tabelah v fizični obliki za tekoči dan. Na ogledu *in camera* je IP ugotovil, da ker posamezna številka garnitur, ki je bila predvidena za tekoči dan, t.j. bila na voznem redu za tisti dan, še ni bila vnesena v sistem, z iskanjem v UPP sistemu še ni bila razvidna. Na ogledu *in camera* je bilo tako ugotovljeno, da organ ne razpolaga s podatkom o garnituri vlaka v digitalni obliki za cel tekoči dan vnaprej, ampak le od trenutka, ko je vnesen v sistem UPP, t.j. nekaj minut, preden gre vlak na pot.

7. Iz zahteve prosilca in pritožbenih navedb izhaja, da prosilec meni, da bi moral organ v skladu z 10.č členom ZDIJZ omogočiti ponovno uporabo dinamičnih podatkov preko API vmesnika. API je nabor funkcij, postopkov, opredelitev in protokolov za komunikacijo stroj-stroj in neprekinjeno izmenjavo podatkov.

8. Po mnenju tožene stranke je treba določbo 10.č člena ZDIJZ razumeti v smislu določbe Direktive (EU) 2019/1024 Evropskega parlamenta in sveta z dne 20. 6. 2019 o odprtih podatkih in ponovni uporabi informacij javnega sektorja, razlagati pa z vidika namena zakonodajalca in sistematike zakona. Iz določb Direktive sicer izhaja, da bi bilo koristno zagotoviti dostop do dinamičnih podatkov preko kakovostno zasnovanih API, kar pa ne obvezuje organov javnega

sektorja, da zaradi izpolnjevanja zahtev pripravijo ali prilagodijo dokumente ali zagotovijo izvlečke, kadar bi to pomenilo nesorazmeren napor, ki bi presegel enostaven postopek.

9. Tožena stranka meni, da je določbo 10.č člena ZDIJZ treba razumeti na način, da organi, ki pri izvajanju javnih nalog ustvarjajo ali pridobivajo dinamične podatke, omogočajo njihovo ponovno uporabo takoj po tem, ko jih zberejo, preko API vmesnikov, če z API vmesniki za omogočanje ponovne uporabe za zahtevane informacije v času zahteve prosilca že razpolagajo. Iz izpodbijane odločbe izhaja, da organ z API vmesnikom, ki bi omogočal ponovno uporabo informacij o garnituri vlaka od trenutka, ko je vlak aktiven, ne razpolaga.

10. Glede navedb prosilca o tem, da so bili podatki o aktivnih vlakih v preteklosti že na voljo za dostop od zunaj na spletni strani WebSE, organ pojasnjuje, da gre za staro aplikacijo, ki je bila pred leti razvita s strani enega razvijalca, ki ni več zaposlen v SŽ d.o.o. Ta aplikacija ni več aktualna in ne obstaja več, saj je bila nadomeščena z drugo rešitvijo. Vsi zunanji dostopi do podatkov preko te povezave so bili narejeni brez vednosti in soglasja organa.

11. Tožena stranka zaključuje, da je organ obrazloženo pojasnil, da z API vmesnikom, preko katerega bi javnosti omogočil dostop do informacij o garnituri aktivnih vlakov, ne razpolaga in tožena stranka temu sledi. Organ pa je izkazal tudi, da bi izdelava API vmesnika za namen omogočanja ponovne uporabe informacije, t.j. podatkov o garnituri aktivnih vlakov, presegla finančne in tehnične zmogljivosti organa. Ob tem tožena stranka pritrjuje organu, da sodi železniški promet na ključnih smereh v kritično infrastrukturo Republike Slovenije, kar narekuje še posebno pozornost informacijski varnosti. Tožena stranka je tako zaključila, da obveznost organa, da za namen ponovne uporabe podatkov o garnituri vlakov izdela API vmesnik, ne izhaja ne iz prvega ne iz drugega odstavka 10.č člena ZDIJZ in tudi ne iz splošnih načel dostopa do informacij javnega značaja (5. člen ZDIJZ).

12. Sklepno tožena stranka navaja, da je organ pravilno zavrnil zahtevo v delu, ki se nanaša na vlake, ki še niso aktivni, ker z dinamičnimi podatki zanje ne razpolaga. Glede informacij o garnituri aktivnih vlakov pa je tožena stranka ugotovila, da organ z API vmesnikom za ponovno uporabo informacij o garnituri aktivnih vlakov ne razpolaga niti je ni dolžan za namen ponovne uporabe izdelati, zato je organ pravilno zavrnil zahtevo prosilca.

13. Zoper takšno odločitev je tožnik vložil tožbo v upravnem sporu „iz vseh tožbenih razlogov". Navaja, da je tožena stranka dne 21. 9. 2023 pri organu opravila ogled *in camera* in nato izdala izpodbijano odločbo, ne da bi tožeči stranki omogočila izjasnitev glede ugotovitev. Na zahtevo stranke je tožena stranka po vročitvi svoje odločbe tožniku vročila zapisnik ogleda *in camera* in odgovor organa s pojasnili.

14. Pravica do izjavljanja v postopku izhaja iz 22. člena Ustave RS, ki zagotavlja enako varstvo pravic posameznika pred državnimi organi. Pravica do izjave je bistvo poštenega postopka in velja za vsak postopek, voden pred državnim organom. Oseba, katere pravice, dolžnosti in interes so predmet postopka, mora imeti ustrezne in zadostne možnosti, da zavzame stališče tako glede dejanskih kakor tudi glede pravnih vidikov zadeve. To pa lahko poda samo, kolikor ima pravico do izjave in je posledično akt v upravnem postopku ustrezno obrazložen, saj je v nasprotnem primeru posamezniku kršena tudi pravica do pravnega varstva iz 25. člena Ustave RS. Da je pravica do izjave ena izmed temeljnih pravic poštenega postopka, izhaja tudi iz določb 9. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (v nadaljevanju ZUP).

15. V obravnavani zadevi je bila kršena pravica tožeče stranke, da se izjavi o pojasnilih prvostopnega organa in o ugotovitvah izvedenega ogleda *in camera* po 11. členu ZInfP, posledično je tožena stranka tudi nepopolno ugotovila dejansko stanje. Zaradi navedenega pa je napačno uporabila tudi materialno pravo, saj je spregledala možnost uporabe določbe 34.a člena ZDIJZ. Tožeča stranka predlaga, da sodišče izpodbijano odločbo odpravi in zadevo vrne v nov postopek ter priglaša stroške tega upravnega spora.

16. Tožena stranka v odgovoru na tožbo vztraja pri izpodbijani odločbi. Navaja dvom glede pravočasnosti vložene tožbe, glede ogleda *in camera* pa navaja, da tožena stranka pri tem ni ugotovila nobenih novih dejstev, ki jih ni ugotovil že organ prve stopnje in s čimer je bila tožeča stranka seznanjena z odločbo organa prve stopnje, zato ne gre za ugotovitve, ki bi spremenile oziroma vplivale na že znano dejansko stanje. Glede na navedeno ni bilo nobenega razloga, da bi tožečo stranko seznanila s predmetnim zapisnikom. Razen tega se sklicuje tudi na 11. člen ZInfP, ki kot posebna specialna procesna določba omejuje načelo kontradiktornosti in toženi stranki omogoči, da opravi procesno dejanje brez prisotnosti strank, saj je le na ta način mogoče zagotoviti, da se tožeči stranki prepreči dostop do zahtevane informacije še pred dokončno odločitvijo tožene stranke. Po mnenju tožene stranke pa so tudi vse navedbe tožeče stranke v zvezi z možnostjo dostopa do predmetnih podatkov neutemeljene. Tožena stranka predlaga, da sodišče tožbo kot neutemeljeno zavrne.

17. Tožba je bila vročena v odgovor tudi družbi SŽ - potniški promet, d.o.o., ki nastopa v tem upravnem sporu kot prizadeta stranka v smislu 3. alineje 16. člena v zvezi s prvim odstavkom 19. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1). Prizadeta stranka povzema okoliščine iz izpodbijane odločbe, ki po njenem mnenju kažejo na pravilnost izpodbijane odločitve in predlaga zavrnitev tožbe.

18. Tožeča stranka je v postopku vložila pripravljalno vlogo, v kateri vztraja pri svojih stališčih.

19. Tožba je utemeljena.

20. V zadevi je bil dne 12. 2. 2025 opravljen narok za glavno obravnavo. V dokaznem postopku je sodišče vpogledalo vse predložene listine in po izvedenem dokaznem postopku odločilo, da je tožba iz razlogov, ki bodo navedeni v nadaljevanju, utemeljena.

21. Tožba je bila poslana sodišču priporočeno po pošti dne 2. 11. 2023. Glede na to, da je tožnik izpodbijano odločbo prejel 2. 10. 2023, je tožba vložena znotraj s prvim odstavkom 28. člena ZUS-1 določenega 30-dnevnega roka. Trideseti dan roka je sicer 1. 11. 2023, ki pa je praznik, zato v skladu s četrtim odstavkom 111. člena Zakona o pravdnem postopku (v nadaljevanju ZPP) v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1[1] rok izteče s pretekom prvega prihodnjega delavnika. V konkretni zadevi je torej zadnji dan roka za vložitev tožbe 2. 11. 2023, kar pomeni, da je tožba pravočasna.

22. Tožnik je na družbo SŽ - Potniški promet d.o.o. naslovil zahtevo za ponovno uporabo informacij javnega značaja. Želi podatke o kompozicijah vseh aktivnih vlakov za tekoči dan in pri tem pojasnjuje, da se izraz „kompozicija" nanaša na seznam UIC identifikatorjev fizičnih vagonov oziroma členov, ki sestavljajo določen fizični vlak, „vlak" pa se uporablja v smislu vožnje iz voznega reda. Glede načina dostopa navaja, da želi samostojni dostop do ažurnih dinamičnih informacij preko vmesnika za aplikacijsko programiranje (API) na podlagi 10.č člena ZDIJZ.

23. 10.č člen ZDIJZ v prvem odstavku določa, da organi, ki pri izvajanju javnih nalog ustvarjajo ali pridobivajo dinamične podatke, omogočijo njihovo ponovno uporabo takoj po tem, ko jih zberejo, prek ustreznih vmesnikov za aplikacijsko programiranje, za zbirke, za katere tako v skladu z izvedbenimi akti Evropske komisije, sprejetimi na podlagi Direktive 2019/1024/EU, določi vlada, pa omogočijo tudi njihov masovni prenos k uporabniku. Kadar bi dajanje dinamičnih podatkov na voljo za ponovno uporabo, kot je določeno v prejšnjem odstavku, presegalo finančne in tehnične zmogljivosti organa, kar bi imelo za posledico nesorazmeren vpliv na finančne, tehnične ali kadrovske vire organa, se podatki dajo na voljo za ponovno uporabo v časovnem okviru ali z začasnimi tehničnimi omejitvami, ki neupravičeno ne ovirajo izkoriščanja njihovega gospodarskega in družbenega potenciala (drugi odstavek).

24. Organ je tožnikovo zahtevo zahtevo zavrnil, tožena stranka pa je takšno odločitev potrdila z argumentacijo, ki temelji na dejanskih ugotovitvah z ogleda *in camera*, da organ ne razpolaga z zahtevanimi dinamični podatki za cel tekoči dan vnaprej, ampak le od trenutka, ko je vlak vnesen v sistem UPP, kar je nekaj minut preden gre na pot. Razen tega organ ne razpolaga z API vmesnikom, ki bi omogočal

1 Ta določa, da se v upravnem sporu uporabljajo določbe zakona, ki ureja pravdni postopek, torej ZPP, kolikor ZUS-1 ne določa drugače.

ponovno uporabo informacij o garnituri vlaka od trenutka, ko je vlak aktiven in ni pripravljene tehnološke rešitve in varovanja dokumentacije, ki bi omogočala izvedbo tega vmesnika.

25. Procesno dejanje z ogledom na kraju samem, t.im. ogled *in camera,* se v postopku pri Informacijskem pooblaščencu opravi v skladu z 11. členom ZInfP. Ta določa, da *lahko* Informacijski pooblaščenec opravi procesno dejanje v postopku odločanja o zahtevi za dostop do informacije javnega značaja brez prisotnosti stranke, ki zahteva dostop do informacije javnega značaja, ali osebe, ki ima v postopku enake pravice in dolžnosti kot stranka, če je to potrebno, da se pred dokončno odločitvijo Informacijskega pooblaščenca tej stranki prepreči dostop do zahtevane informacije.

26. Tožnik pri ogledu na kraju samem ni bil navzoč, tožena stranka pa mu tudi zapisnika o tem ogledu do izdaje izpodbijane odločbe ni vročila. Na njegovo zahtevo, ki jo je poslal toženi stranki po tem, ko je ugotovil, da je v zadevi že odločila, pa mu jo je tožena stranka poslala s pojasnilom, da na ogledu *in camera* niso bila ugotovljena nobena nova dejstva razen tistih, ki jih je organ že navedel v svoji odločbi.

27. Ustava Republike Slovenije v 22. členu zagotavlja enako varstvo pravic posameznika tudi pred državnimi organi, kar vključuje med ostalim pravico stranke do izjavljanja v postopku. Za pošten postopek je namreč bistveno, da ima oseba, katere pravice, dolžnosti in interes so predmet postopka, ustrezne in zadostne možnosti, da zavzame stališče tako glede dejanskih kakor tudi glede pravnih vidikov zadeve. To pa lahko poda samo, kolikor ima pravico do izjave.

28. Načelo zaslišanja stranke v upravnem postopku je izrecno opredeljeno v 9. členu ZUP. Ta se za vprašanja postopka, ki niso urejena z ZDIJZ, uporablja tudi v postopku, v katerem se odloča o zahtevi za dostop ali ponovno uporabo informacije javnega značaja (drugi odstavek 15. člena ZDIJZ). Preden se izda odločba, je treba dati stranki možnost, da se izjavi o vseh dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločbo (prvi odstavek 9. člena ZUP). Če so v postopku udeležene stranke z nasprotujočimi interesi, mora imeti vsaka stranka možnost, da se izjavi o zahtevkih in navedbah stranke z nasprotnim interesom (drugi odstavek). Organ svoje odločbe ne sme opreti na dejstva, glede katerih vsem strankam ni bila dana možnost, da se o njih izjavijo, razen v primerih, določenih z zakonom (tretji odstavek).

29. Navedeno velja tudi v postopku odločanja o zahtevi za dostop do informacije javnega značaja upoštevajoč omejitev določeno v prej navedenem 11. členu in 12. členu ZInfP. Slednji v prvem odstavku določa, da pravica strank do pregleda dokumentov v zadevah dostopa do informacij javnega značaja po določbah zakona, ki ureja splošni upravni postopek, do pravnomočnosti odločbe Informacijskega pooblaščenca ne vključuje pregleda zahtevanega dokumenta in

drugih dokumentov zadeve, iz katerih bi se dalo razbrati ali sklepati na vsebino zahtevane informacije. V tem smislu je razumeti tudi določbo 11. člena tega zakona, ki ureja izvedbo procesnih dejanj v zadevah dostopa do informacij javnega značaja (torej tudi ogleda na kraju samem v tovrstnih postopkih, znanega kot ogled *in camera)* in je povzeta v 25. točki te obrazložitve. Iz nje izhaja, da Informacijski pooblaščenec *lahko* opravi procesno dejanje *brez navzočnosti stranke*, to je prosilca za dostop do informacij javnega značaja, *če je to potrebno*, da se stranki pred odločitvijo prepreči dostop do zahtevane informacije.

30. Namen te določbe torej je, da se zagotovi, da stranka ne dobi vpogleda v zahtevano informacijo, preden je o tem pravnomočno odločeno, *kadar je to potrebno*. To pa nikakor ne pomeni, da stranka ne sodeluje v postopku in nima pravice do izjave o okoliščinah v zvezi s tem, ali je do dostopa do informacij javnega značaja upravičena oziroma ali so zato izpolnjeni tehnični pogoji in ne pomeni, da je lahko stranka izključena iz posameznih faz upravnega postopka brez ustavno zagotovljenih procesnih kavtel.

31. Pri tem je izpostaviti, da v predmetni zadevi ni sporno ne da so informacije, ki jih zahteva tožnik, informacije javnega značaja (4. člen ZDIJZ), ne da je organ zavezanec za njihovo posredovanje, prav tako se v postopku ne zatrjujejo izjeme od dostopa do informacij javnega značaja iz 6. člena ZDIJZ. Vprašanje, na katerega je treba odgovoriti v predmetni zadevi je, ali so podani tehnični pogoji za dostop do zahtevanih dinamičnih podatkov, kot je to določeno s 10.č. členom ZDIJZ. Navedeno je pomembno, ker vpliva na način, na katerega tožena stranka izvaja procesna dejanja v postopku, posebej ogled *in camera*. Ni namreč razloga, ki bi zahteval, da se stranki pred odločitvijo prepreči dostop do zahtevane informacije.

32. Sodišče dodaja, da je, kar zadeva pravico do izjave, za odločitev nebistveno, ali je ogled *in camera* pokazal kakšne nove okoliščine ali ne, zato je tovrstno sklicevanje tožene stranke v odgovoru na tožbo, neutemeljeno. Načelo zaslišanja stranke namreč pomeni, da je stvar strankine presoje, ali bo v zvezi z rezultati ugotovitvenega postopka, konkretno ugotovitvami na ogledu *in camera,* podala kakšna svoja stališča, mnenja ali morebitne dodatne dokazne predloge ali ne. Pri tem je dodati, da je navedeno stališče tožene stranke v konkretni zadevi tudi neprepričljivo, saj izpodbijana odločba glede dejanskega stanja izhaja iz ugotovitev in zaključkov (glej stran 4 izpodbijane odločbe), ki temeljijo prav na opravljenem ogledu *in camera*.

33. Navedene kršitve postopka pa so povzročile tudi napačno uporabo materialnega prava. Pritrditi je tožeči stranki, da se tožena stranka (tudi zaradi zgoraj navedenih kršitev) pri odločanju v predmetni zadevi z vprašanjem uporabe določbe 34.a člena ZDIJZ, ki ureja možnost zaračunavanja cene ponovne uporabe informacij, ni ukvarjala.

34. Razen tega ima pravila v zvezi s ponovno uporabo dinamičnih podatkov tudi 10.č člen ZDIJZ. V drugem odstavku tega člena določa, da se ob ugotovitvi, da bi dajanje podatkov na način določen v prvem odstavku tega člena, presegalo finančne in tehnične zmogljivosti organa, zahteva presoja, ali bi to imelo za posledico nesorazmeren vpliv na finančne, tehnične ali kadrovske vire organa. V primeru, da se to ugotovi, pa zakon določa, da se dajo podatki na voljo za ponovno uporabo v časovnem okviru ali z začasnimi tehničnimi omejitvami, ki neupravičeno ne ovirajo izkoriščanja njihovega gospodarskega in družbenega potenciala. Tudi v primeru vpliva na vire organa torej zakon ne predvideva zavrnitve takšne zahteve za dostop do informacij javnega značaja v celoti, ampak dostop z omejitvami. Tudi do tega se tožena stranka v svoji odločbi ne opredeljuje.

35. Ker je po zgoraj obrazloženem v zadevi storjena bistvena kršitev določb postopka (3. točka drugega odstavka 237. člena ZUP), ki je vselej podana v primeru, ko gre za absolutno bistveno kršitev pravil postopka, ki jo določa ZUP (tretji odstavek 27. člena ZUS-1), posledica česar je tudi napačna uporaba materialnega prava, je sodišče po 3. in 4. točki prvega odstavka 64. člena ZUS-1, tožbi ugodilo, izpodbijani upravni akt odpravilo in v skladu s četrtim in petim odstavkom citiranega člena zadevo vrnilo prvostopnemu organu v ponoven postopek. V ponovnem postopku bo treba odpraviti storjeno kršitev upravnega postopka ter nato ob pravilni uporabi materialnega prava ponovno odločiti o zadevi, pri tem pa upoštevati stališča sodišča, ki se tičejo postopka, in pravno mnenje glede uporabe materialnega prava.

36. Ker je sodišče tožbi ugodilo in odpravilo izpodbijani akt, je v skladu z določbo tretjega odstavka 25. člena ZUS-1 tožena stranka dolžna tožeči stranki povrniti stroške postopka v skladu s Pravilnikom o povrnitvi stroškov tožniku v upravnem sporu. Po določilu tretjega odstavka 3. člena tega pravilnika je tožeča stranka, ker je bila zadeva rešena na glavni obravnavi, tožnik pa v postopku ni imel pooblaščenca, upravičena do povrnitve stroškov postopka, ki znašajo 25,00 €, in jih je sodišče naložilo v plačilo toženi stranki.

37. Obresti od zneska pravdnih stroškov je sodišče tožeči stranki prisodilo od dneva zamude, tožena stranka pa bo prišla v zamudo, če stroškov ne bo poravnala v paricijskem roku (prvi odstavek 299. člena Obligacijskega zakonika - OZ v zvezi z 378. členom OZ - enako tudi načelno pravno mnenje Vrhovnega sodišča Republike Slovenije z dne 13. 12. 2006).

PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Maribor, 12. februar 2025

Višja sodnica:
Violeta Truči, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirnikom